

วันอาทิตย์ มหาทรมาน ปี C

(วันที่ 14 เมษายน ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก หลังจากห่าสัปดาห์ของการเตรียมตัวอย่างเข้มข้นเพื่อการสมโภชปัสกาของเราในปีนี้จะมีความหมายอย่างแท้จริง เวลานี้เรามาถึงจุดสุดยอดของเทศกาลมหาพรตและสิ่งเราเรียกว่า **“สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์”** จากวันนี้เป็นต้นไปจนถึงวันอาทิตย์ปัสกา พระศาสนจักรพยายามนำเสนอสิ่งที่เราเรียกว่า **“พระธรรมล้ำลึกแห่งปัสกา”** ซึ่งประกอบด้วยพระมหาทรมาน การสิ้นพระชนม์ การกลับคืนพระชนม์ชีพ และการเสด็จสู่สวรรค์อย่างรุ่งโรจน์ รวมทั้งการส่งพระจิตเจ้ามายังบรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้าเพื่อสานต่อพระภารกิจที่พระองค์ได้ทรงเริ่มไว้

การเฉลิมฉลองในวันนี้แบ่งออกเป็นสองส่วน กล่าวคือ การแห่ใบลานและพิธีบูชาขอบพระคุณ ในส่วนแรกบรรยากาศเต็มไปด้วยความชื่นชมยินดี อาภรณ์ศักดิ์สิทธิ์ที่พระสงฆ์ใส่เป็น **“สีแดง”** ซึ่งเป็น **“สีแห่งความรักและความเสียสละ”** ไม่ใช่ **“สีม่วง”** ซึ่งเป็น **“สีแห่งความเป็นทุกข์ถึงบาป”** เหมือนในวันอื่นๆ ของเทศกาลมหาพรต พระวรสารในส่วนแรกนี้พูดถึงการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างสง่าของพระเยซูเจ้าในฐานะกษัตริย์ผู้มีพระทัยอ่อนโยน พระองค์ประทับนั่งบนหลังลา ไม่ใช่ม้าศึกเหมือนนักรบผู้ยิ่งใหญ่ในอดีตทั่วไป ประชาชนต่างรอรับเสด็จพระองค์ด้วยความชื่นชมยินดีพลางโห่ร้องสรรเสริญพระเจ้าว่า **“ขอถวายพระพรแด่กษัตริย์ ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า สันติจงมีในสวรรค์ และพระสิริรุ่งโรจน์จงมีในที่สูงสุด”** (ลก 19:38)

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ประชาชนทุกคนปลื้มคลุ้มของตนบนทางเพื่อให้พระเยซูเจ้าขี่ลาเหยียบข้ามไป หรือถือกิ่งมะกอกโบกสะบัดไปมาพลางโห่ร้องด้วยความยินดี ศัตรูบางคนกำลังเฝ้ามองดูพระองค์อย่างใกล้ชิด และสิ่งที่พวกเขาพบเห็นยิ่งทำให้พวกเขารู้สึกว่าต้องกำจัดพระองค์ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ มิฉะนั้นพระองค์อาจนำหายนะอย่างใหญ่หลวงมาสู่พวกเขาและประเทศชาติของพวกเขาได้ ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยพูดถึงพระองค์ว่า **“ถ้าเราปล่อยเขาไว้อย่างนี้ ทุกคนจะเชื่อเขา แล้วชาวโรมันก็จะมาทำลายทั้งพระวิหารและชนชาติของเรา”** (ยน 11:48) ความปรารถนาของพวกเขาบรรลุผลสำเร็จ เมื่อพระเยซูเจ้าทรงถูกจับกุมและถูกตัดสินประหารชีวิตโดยการตรึงบนไม้กางเขน แต่กระนั้นไม่ได้หมายความว่าพวกเขาเป็นผู้ชนะ ดังที่เราทราบดี ความตายเป็นเพียงแค่ทางผ่านเพื่อพระเยซูเจ้าจะเข้าไปสู่พระสิริรุ่งโรจน์ที่พระบิดาทรงเตรียมไว้สำหรับพระองค์ในเมืองสวรรค์

ในจดหมายถึงชาวฟิลิปปีที่เราได้ฟังในบทอ่านที่สองวันนี้ นักบุญเปาโลได้อธิบายความหมายของการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซูเจ้าไว้อย่างน่าประทับใจ กล่าวได้ว่าข้อความตอนนี้เป็น “คำสอนเกี่ยวกับไม้กางเขน” ชัยยอกที่นักเทววิทยาไม่อาจมองข้ามได้ ท่านชี้ให้เราเห็นว่า ไม้กางเขนของพระเยซูเจ้าสะท้อนให้เห็นถึง “การถ่อมพระองค์จนถึงที่สุด” และ “ความนบนอบอย่างสิ้นเชิง” ต่อพระประสงค์ของพระบิดาเจ้าสวรรค์ “แม้ว่าพระองค์ทรงมีธรรมชาติพระเจ้า พระองค์ก็ได้ทรงถือว่าศักดิ์ศรีเสมอพระเจ้านั้นเป็นสมบัติที่จะต้องหวงแหน แต่ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพดุจทาส เป็นมนุษย์ดุจเรา ทรงแสดงพระองค์ในพระธรรมชาติมนุษย์ ทรงถ่อมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย เป็นความตายบนไม้กางเขน” (ฟป 2:6-8) เพราะเหตุนี้เอง พระบิดาเจ้าสวรรค์ “จึงทรงเทิดทูนพระองค์ขึ้นสูงส่ง” (ฟป 2:9) และประทานเกียรติสูงสุดแด่พระนามของพระองค์ (เทียบ ฟป 2:9-11)

ในพระวรสารของส่วนที่สองซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้า ท่าทีและสิ่งทีพระองค์ทรงกระทำสะท้อนให้เห็นถึงการถ่อมพระองค์จนถึงที่สุดและความนบนอบอย่างสิ้นเชิงของพระองค์เช่นเดียวกัน แม้ว่าบรรดาผู้นำทั้งด้านศาสนาและการเมืองซึ่งเป็นศัตรูของพระองค์ดูหมิ่นเหยียดหยามพระองค์ ทำร้ายและเย้ยหยันตีพระองค์ พวกทหารเอามงกุฎหนามมาสวมพระเศียรของพระองค์และล้อเลียนพระองค์ เฮโรดทรงถือโอกาสเยาะเย้ยถากถางพระองค์ ส่วนปอนที่อัส ปิลาตก็รักตำแหน่งและเกียรติยศของตัวเองมากกว่าความยุติธรรมและความถูกต้อง อย่างไรก็ตาม พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงตอบโต้ใครในทางลบ พระองค์ไม่ได้ทรงทุบตีผู้ใด ไม่ได้ทรงด่าว่าใครให้เจ็บใจ และไม่ได้ทรงกล่าวหาหรือตำหนิการกระทำของผู้ใด ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงขอให้พระบิดาของพระองค์ประทานอภัยแก่คนที่ไม่รู้ว่าเขากำลังทำอะไร (เทียบ ลก 23:34) ดูเหมือนว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นเหยื่อของการกระทำที่โหดเหี้ยมและอำมหิตต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ในความเป็นจริงแล้วพระองค์ทรงเป็นนายเหนือสถานการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น เพราะพระองค์ทรงนายของตัวเอง พระองค์ทรงสามารถควบคุมความปรารถนาตามประสามนุษย์ของตนเอง และทรงทำให้พระประสงค์และแผนการแห่งการไถ่กู้มนุษยชาติของพระบิดาซึ่งมีมาตั้งแต่นิรันดร์ภาพสำเร็จไปด้วยการยอมสละชีวิตของพระองค์เองบนไม้กางเขน

พี่น้องที่รัก ในระหว่างสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์นี้ ให้เรามองดูพระเยซูเจ้าองค์พระผู้ไถ่ของเราอย่างใกล้ชิดและอย่างเอาใจใส่ เราเฝ้ามองดูพระองค์ ไม่ใช่เพียงแค่เพื่อสรรเสริญและยกย่องความเสียสละยิ่งใหญ่ของพระองค์เท่านั้น แต่เพื่อเรียนรู้และเพื่อเข้าใจความคิด ท่าที และค่านิยมต่าง ๆ ของพระองค์ ทั้งนี้เพื่อว่าเราจะสามารถเจริญรอยตามพระองค์ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างของชีวิตของเราแต่ละคน วันนี้พระเยซูเจ้าทรงเชื้อเชิญเราผู้เป็นศิษย์ของพระองค์ให้ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระองค์

ให้มามีส่วนร่วมในพระมหากรุณาของพระองค์ ให้เลียนแบบท่าทีของพระองค์ ให้รู้จักเป็นคนสุภาพถ่อม
ตนและพร้อมที่จะรับใช้ผู้อื่น พุดง่าย ๆ คือ ให้เราแต่ละคนพยายามรักคนอื่นเหมือนที่พระองค์ทรงรักเรา
ไม่ใช่เพียงแค่รักคนอื่นเหมือนที่เรารักตนเองเท่านั้น เราต้องเข้าใจด้วยว่านี่ไม่ใช่เป็นการเรียกเรามาสู่
ชีวิตแห่งความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมาน แต่ตรงกันข้าม เป็นการเชื้อเชิญเราแต่ละคนมาสู่ชีวิตแห่ง
เสรีภาพ สันติ และความสุข จำไว้เสมอว่าหนทางที่พระเยซูเจ้าทรงเชื้อเชิญให้เราเดินไปพร้อมกับ
พระองค์นั้น เป็นหนทางที่นำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**